

یکشنبه ۱ اسفند ماه ۱۴۰۰ • ۱۸ رجب ۱۴۴۳ • 20 Feb 2022

نگاهی به رسانه‌ها

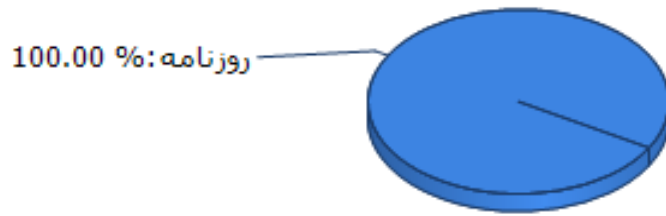
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۱۵

روزنامه

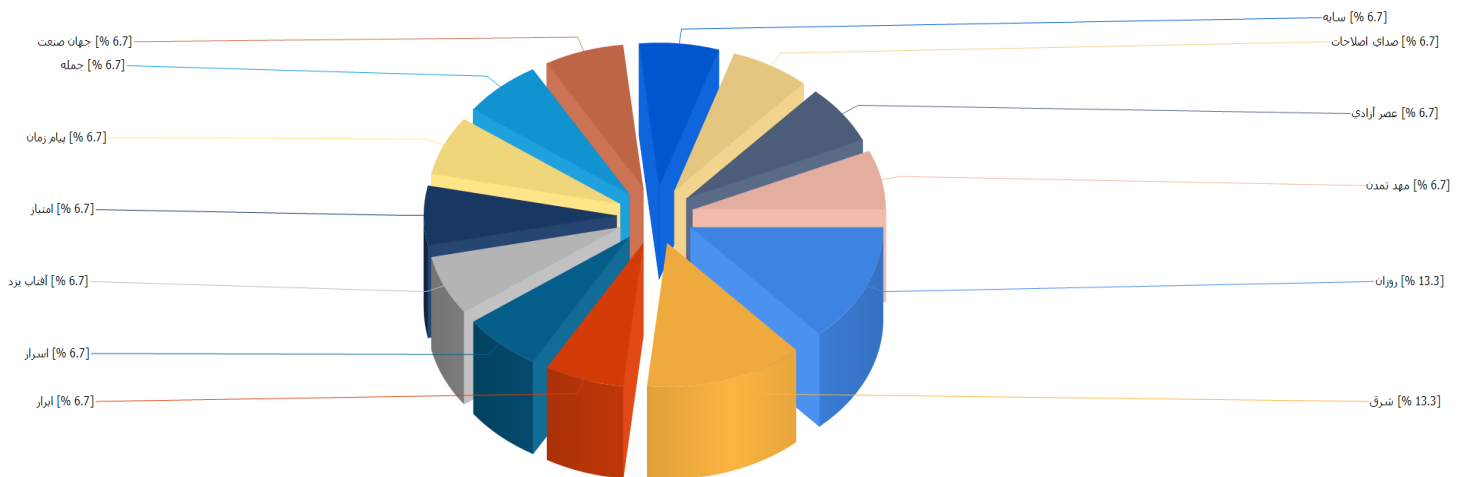
۱۵

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۳/۳	۲	روزان	۱
۱۳/۳	۲	شرق	۲
۶/۷	۱	ابرار	۳
۶/۷	۱	اسرار	۴
۶/۷	۱	آفتاب یزد	۵
۶/۷	۱	امتیاز	۶
۶/۷	۱	پیام زمان	۷
۶/۷	۱	جمله	۸
۶/۷	۱	جهان صنعت	۹
۶/۷	۱	سایه	۱۰
۶/۷	۱	صدای اصلاحات	۱۱
۶/۷	۱	عصر آزادی	۱۲
۶/۷	۱	مهد تمدن	۱۳
۱۰۰	۱۵	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	مخالفت صادقی و تعریف درستی از جشنواره تئاتر فجر	آفتاب یزد
۸	روایتی از یک مجادله خانوادگی در این روزگار	ابرار
۹	مشکل امروز تئاتر ایران ضعف در نمایشنامه است	اسرار
۱۰	شروع اجراهای «توفان» در تماشاخانه ایرانشهر	امتیاز
۱۱	مدیر جدید تماشاخانه ملک معرفی شد	پیام زمان
۱۲	فروغ فرخزاد، معتمد آریا و بیضایی گرمابخش تالارهای نمایشی	جمله
۱۳	قطب الدین صادقی چراغ خانه فروغ فرخزاد را روشن می کند	جهان صنعت
۱۴	افتتاح «خانه سیاه است» با قطب الدین صادقی و آغاز «سقوط در گذشته»	روزان
۱۵	نمایش «سقوط در گذشته» به صحنه می رود	روزان
۱۶	«روز اعتراف»؛ نمایشی که می کوشد نشاط اجتماعی ایجاد کند	سایه
۱۷	بیا بار سفر بندیم از این...	شرق
۱۸	خوب ها همیشه همین پایین هستند و ناشناخته!	شرق
۱۹	قطب الدین صادقی: مخالف رقابتی بودن جشنواره تئاتر فجر هستم	صدای اصلاحات
۲۰	روایتی از یک مجادله خانوادگی در این روزگار	عصر آزادی
۲۱	عدم واریز حتی یک ریال برای انجمن های هنرهای نمایشی استان ها	مهد تمدن

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

مخالفت صادقی و تعریف درستی از جشنواره تئاتر فجر

قطب الدین صادقی بازیگر، کارگردان نویسنده و مدرس تئاتر در خصوص اعتبار جشنواره تئاتر فجر گفت: قطعاً اعتبار یک جشنواره چهل ساله را دارد که تا به اینجا به جا مانده است، کسانی که در این جشنواره حضور داشته‌اند و با جوایزی که برده‌اند به موقعیت بهتر و برتری در تهران و شهرستان‌ها دست پیدا کردند. این کارگردان تئاتر در خصوص توقعات از جشنواره تئاتر فجر اظهار داشت: این جشنواره باید یک تعریف واحد و درستی داشته باشد اما امروز جشنواره فجر تعریفی ندارد در حالی که تمام جشنواره‌های دنیا تعریف مشخصی دارند. تمام جشنواره‌های تجربی و دانشجویی و کودک و نوجوان براساس تعریفی شکل گرفته است اما جشنواره فجر تعریفی ندارد و براساس حادثه‌ای سیاسی بوجود آمده است که آن هم جشن انقلاب است و مشخص نیست باید چه چیزی عرضه کند، معلوم نیست تئاتری ملی یا جهانی است. جشنواره تئاتر فجر در انتخاب آثار هیچ محدودیت و دسته بندی‌ای ندارد در حالی که در هیچ کجای دنیا به این صورت نیست. به گزارش برنا، او افزود: در قدم اول باید تعریفی واحد و نیرومند ارائه دهیم و براساس آن آثار را بپذیریم دوم اینکه امروز جشنواره بسیار شلوغ شده است، من به یاد دارم که در یک سال ۲۲۰ نمایش حضور داشتند و نمی‌شد تمام کارها را دید. نمایشی که می‌توانست ده بار اجرا شود یک بار با دویست تماشاگر دیده می‌شد درحالی‌که کارهای ارزنده‌ای از خارج آمده بودند و دارای ارزش‌هایی بودند. من بارها گفته‌ام بیست اثر درخشان ایرانی به همراه بیست اثر درخشان خارجی می‌تواند ارزش کیفی جشنواره را بالا ببرد و قدرت تاثیرگذاری آن بر آینده تئاتر ایران بهتر است.

روایتی از یک مجادله خانوادگی در این روزگار

کارگردان نمایش «روز اعتراف» درباره این تئاتر گفت: این نمایش نگاه جامعه‌شناختی به ریشه مشکلات اجتماع دارد تا جایی که به روان‌شناسی تازه‌ای از مشکلات خانواده و از هم گسیختگی نهاد خانواده می‌رسد. این واقعه در شرایط شیوع پاندمی شکل می‌گیرد و تلخی واقعه نیز به وسیله طنز موقعیت تلطیف می‌شود. به گزارش ایسنا، نمایش «روز اعتراف» سومین اثر سمیه قاسمی در مقام کارگردانی تئاتر است که متن آن به قلم خود او نوشته شده و این روزها با توجه به شرایط اوج‌گیری پاندمی کرونا و سوبه اومیکرون روی صحنه می‌رود. این نمایش فارغ از شرایط جامعه، فضای مفرحی پیش روی مخاطب خود گذاشته و سعی دارد تا بخشی از مجادلات خانوادگی زوج‌های جوان در دوران شیوع کووید ۱۹ را بازگو کند. نویسنده و کارگردان نمایش «روز اعتراف» درباره درونمایه اصلی این نمایش گفت: روز اعتراف یک کمدی مفرح خانوادگی است که نگاهی جامعه‌شناختی به فلسفه و ریشه مشکلات اجتماع دارد تا جایی که به روان‌شناسی تازه‌ای از مشکلات خانواده می‌رسد. واکاوی می‌کند که یک اعتراف چگونه باعث از هم گسیختگی نهاد خانواده شده و در پی آن یک اجتماع را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. این واقعه در شرایط شیوع پاندمی شکل می‌گیرد و تلخی واقعه نیز به وسیله طنز موقعیت تلطیف می‌شود. سمیه قاسمی ادامه داد: همواره درام‌های خانوادگی برایم از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند و در این نمایش هم سعی داشتم در قالب درام، پنهان‌کاری و دروغ را که کلید فروپاشی نهاد خانواده است نکوهش کنم و پیامدهای آن را از زاویه‌ای دیگر برای مخاطب خود بازگو کنم. کارگردان نمایش «روز اعتراف» درباره شیوه و سبک اجرای این اثر توضیح داد: نمایش رئالیته‌ای کمیک است و در شیوه اجرا فرم و پیچیده‌گی خاصی ندارد. روایت سعی دارد راحت و بی‌تکلف بیان شود چرا که خود قصه خود چالش‌های متعدد و گره‌های منحصربفردی عنوان می‌کند. بنابراین فرم اجرای نمایش رئال و ساده است. این بازیگر و

سمیه قاسمی در پایان خطاب به تماشاگران تئاتر گفت: در شرایط اقتصادی کنونی جامعه و با اوج‌گیری پاندمی کرونا، تلاش برای اجرای تئاتر امری بس طاقت فرساست. با تمامی مشکلات موجود حاصل تلاش حداکثری گروهی، میوه‌ایست رسیده و خوشمزه که طعم آن به دهان مخاطب تئاتر بسا شیرین است. به بیان دیگر ما هنرمندان ناگزیر از مخاطبین فهمیم تئاتر هستیم. ما کمر همت بسته‌ایم تا ساعتی مخاطب را شاد کنیم و با تولید اندیشه‌ای متعالی آنها را به فکر فروبریم.

کارگردان تئاتر با اشاره به تفاوت اجرای نمایش در سالن خصوصی گفت: اگر در سالن دولتی این نمایش را به روی صحنه می‌بردم از لحاظ نور و طراحی صحنه کاملا متفاوت بود اما در شرایطی که اکنون بلافاصله پس از اتمام نمایش، سالن باید در اختیار نمایش دیگری قرار گیرد و با توجه به بضاعت خطوط نور در تماشاخانه‌های بخش خصوصی فقط سعی کردم با فضای نشیمن، یک خانه را تداعی کنم. اما در لباس بازیگران و رنگ لوازم منزل از رنگ‌های شاد و چمنده به جهت شادابی بازیگر و تماشاچی استفاده کردم.

پیشکسوت عرصه تئاتر کشور: مشکل امروز تئاتر ایران ضعف در نمایشنامه است

یک استاد دانشگاه و هنرمند تئاتر، مشکل اصلی تئاتر امروز ایران را ضعف در نمایشنامه عنوان کرد. حمید رضا نعیمی داور سومین جشنواره استانی تئاتر ماه «وتار» کردستان در حاشیه برگزاری این رویداد هنری در گفت و اظهار کرد: بسیار خوشحالم که تئاتر کردستان همچنان زنده است و هنرمندان کردستانی دغدغه فرهنگی خود را حفظ کرده اند و با تمام سختی‌های پیش رو ناامید نشده‌اند. وی رسالت تشکل‌ها و مسئولین فرهنگی همچون حوزه هنری را بسترسازی شرایط فعالیت‌های هنری عنوان کرد و افزود: می‌دانم که فراهم سازی این بسترها چه کار سختی است اما مدیران و مسئولان آمده اند که کار سخت بکنند و اگر پذیرش مسئولیت کار آسانی بود هرکسی می‌توانست مسئول شود. نعیمی ادامه داد: در کنار تلاش مسئولین، کار تئاتر آدم‌هایی می‌خواهد که بسیار سخت‌کوش و سخت‌جان باشند که از نارسایی‌ها و تمام مشکلاتی که وجود دارد نترسند و کار خود را به درستی انجام دهند. این مدرس هنرهای نمایشی تصریح کرد: اینکه جشنواره تئاتر «وتار» از جشنواره نمایشنامه نویسی که سال‌ها پیش این افتخار را داشته ام که در آن حضور داشته باشم به بخش صحنه و اجرا رسیده است اقدام ارزشمندی است اما امیدوارم که همچنان بخش نمایشنامه به دلیل اهمیت آن به صورت جدی دنبال شود. وی در خصوص این جشنواره و دیگر جشنواره‌های برگزار شده هنرهای نمایشی اظهار کرد: مثل همیشه مشکل اصلی نمایش‌های ارائه شده به حوزه متن بر می‌گردد.

شروع اجراهای «توفان» در تماشاخانه ایرانشهر

نمایش «توفان» به کارگردانی مصطفی کوشکی در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود. «تئاتر مستقل تهران» در تازه‌ترین تجربه خود نمایش «توفان» نوشته ویلیام شکسپیر به کارگردانی مصطفی کوشکی را از ۲۸ بهمن روی صحنه دارد. این نمایش محصول بیش از یکسال تمرین در شرایط سخت کرونایی است که در نهایت با رفع بعضی محدودیت‌ها امکان اجرا پیدا کرده است.

نویسنده: ویلیام شکسپیر، بازی‌نویس: باقر سروش، طراح و کارگردان: مصطفی کوشکی، تهیه‌کننده: مصطفی کوشکی.

بازیگران (به ترتیب الفبا) عبارتند از: مهراں امام‌بخش، شهرزاد افکار، احسان رضوانی، سونیا سرلک، کوروش شاهونه، الهه شه‌پرست، یعقوب صباحی، حمید عاشوری، ایمان عبدی، محمدهادی عطایی، آرش فلاحت‌پیشه، محمد قلندری، محمد نادری.

دیگر عوامل این نمایش عبارتند از: مدیر تولید: حسن چودکی، طراح صحنه: مصطفی کوشکی، طراح لباس: هستی حسینی، طراح نور: علی کوزه‌گر، موسیقی: بهرنگ عباسپور، نوازندگان: بهرنگ عباسپور، پویا شمالی، شعبان کمانپور، مقداد اسفندی، خواننده: محمد قلندری، دستیاران کارگردان: پویا انصاری، عاطفه کوشکی، طراح گرافیک و عکاس: محمد صادق زرچویان، روابط عمومی و تبلیغات: علی زبان، تبلیغات مجازی: گروه جارچی، مدیر صحنه: حمید عاشوری، دستیار صحنه: رضا عمویی، دستیار لباس: سحر مصباح، ساخت آکسسوار: فرناز یحیی‌پور، ساخت ماکت صحنه: هدیه یختیاری، مشاور رسانه‌ای: بابک احمدی.

در خلاصه نمایش می‌خوانیم: «یک کشتی در دریا و یک جزیره دلریا و افسونگر، پروسپرو به کمک آریل طوفانی سهمناک برمی‌انگیزد و کشتی آنان را غرق می‌کند، ولی تمام سرنشینان را به نحوی بر تخته پاره‌های کشتی شکسته به صورت گروه‌های پراکنده به سواحل جزیره می‌آورد ...»

کوشکی پیش از این و به قلم نویسنده نامدار انگلیسی نمایش «کورولانوس» را کارگردانی کرد که علاوه بر ایران در هندوستان نیز روی صحنه رفت. از دیگر تولیدات شکل گرفته براساس آثار ویلیام شکسپیر زیر نظر موسسه فرهنگی «تئاتر مستقل تهران» می‌توان به «رویای یک شب نیمه تابستان»، «ولین» و «رومئو و ژولیت» اشاره کرد.

«توفان» هر شب ساعت ۲۰:۱۵ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود.

مدیر جدید تماشاخانه ملک معرفی شد

طی حکمی از سوی هیئت مدیره «تماشاخانه ملک» امیرسپهر تقی‌لو به عنوان مدیر جدید این تماشاخانه منصوب شد.

بنا به اعلام مدیریت «تماشاخانه ملک»، در آخرین جلسه هیئت مدیره در روز ۵شنبه، مورخ ۲۸ بهمن ماه، سیدعماد عامری، رئیس هیئت مدیره این تماشاخانه، امیرسپهر تقی‌لو را به عنوان مدیر این تماشاخانه معرفی کرد. تقی‌لو که دانش‌آموخته دانشگاه آزاد اسلامی و از چهره‌های جوان و فعال در حوزه فرهنگی است، پیش از این به عنوان کارگردان، برنامه‌ریز، مجری طرح و تهیه‌کننده فعالیت داشته و سمت‌های مدیریتی همچون؛ مدیر هماهنگی تماشاخانه پالیز، مدیر اجرایی مدرسه فیلم سازی هیلاج را در کارنامه خود دارد. وی طی سالهای فعالیت خود با کارگردانان، گروه‌های نمایشی و جشنواره‌های متعددی همکاری داشته است. «تماشاخانه ملک» به عنوان یک نهاد خصوصی مستقل فرهنگی و هنری در حوزه آثار نمایشی در بهمن ماه سال ۱۳۹۷ تاسیس شد و در مدت ۳ سال فعالیت خود، میزبان بسیاری از آثار مهم نمایشی بوده است. تماشاخانه ملک واقع در شهر تهران به آدرس؛ خیابان شریعتی، خیابان ملک، نرسیده به بهار شیراز، نیش خیابان وزوایی، پلاک ۱۳ است و با ۱ سالن به ظرفیت ۱۹۰ صندلی میزبان گروه‌های نمایشی می‌باشد.

قطب‌الدین صادقی چراغ خانه فروغ فرخزاد را روشن می‌کند

«جهان صنعت»-قطب‌الدین صادقی، «خانه سیاه است»، نمایشی در باب آثار، اشعار و زندگی فروغ فرخزاد را افتتاح می‌کند. نمایش «خانه سیاه است» به نویسندگی و کارگردانی محسن اردشیر از روز یکشنبه اول اسفندماه اجرای خود را در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر آغاز می‌کند. این در حالی است که قطب‌الدین صادقی نویسنده، پژوهشگر، کارگردان و مدرس شناخته‌شده تئاتر کشورمان در قالبی نمادین آغازگر اجرای اول این اثر نمایشی خواهد بود. در نمایش «خانه سیاه است» که به گفته دست‌اندرکارانش نمایشی در باب آثار، اشعار و زندگی فروغ فرخزاد است، علی قاجاری، محمدرضا شریفی، علیرضا شریفی، پونه قدیری، محمدمین پازوکی، هانیه بذرافشان، فاطمه موسوی، آرزو صرافرضائی، امیرحسین اسفندیاری، لیلا بروفه، المیرا حسنلو، فروغ درویش‌زاد، سوزان عمران، پارسا جوهری‌فرد، شکیبا رنجبر، مریم موسوی، کوثر نعمتی، محمد محنایی، آوا مهماندوست، رحمان اسماعیلی، پریسا حسین‌زاده، مبینا رحیمی، دالیا خندانی، فاطمه‌زهرآقائی، شایان میرحسینی، مهران عبدی، پیام زمانی، پریناز بور، نرگس میرفتاح، ابوالفضل شاکری، افسانه زنگنه، فاطمه شیخ‌لر، علی نعمتی و آرمیتا لطفی به عنوان بازیگر حضور دارند. «خانه سیاه است» از امروز ساعت ۱۹ با مدت زمان ۶۰ دقیقه و قیمت بلیت ۷۰ هزار تومان در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود.

افتتاح «خانه سیاه است» با قطب الدین صادقی و آغاز «سقوط در گذشته»

افتتاح تئاتر «خانه سیاه است» به نویسندگی و کارگردانی محسن اردشیر روز یکشنبه اول اسفند ماه با حضور قطب الدین صادقی و آغاز اجرای نمایش «سقوط در گذشته» در خانه نمایش مهرگان از تازه ترین رویدادهای تئاتر است.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، نمایش «خانه سیاه است» به نویسندگی و کارگردانی محسن اردشیر از روز یکشنبه اول اسفند ماه اجرای خود را در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر آغاز می کند و قطب الدین صادقی نویسنده، پژوهشگر، کارگردان و مدرس شناخته شده تئاتر کشورمان در قالبی نمادین آغازگر اجرای اول این اثر نمایشی خواهد بود.

تئاتر «خانه سیاه است» عنوان یکی از تازه ترین آثار نمایشی تئاتر شهر به تهیه کنندگی مهدی کریم پور و کارگردانی محسن اردشیر است که از روز اول اسفند ماه سال جاری در تالار اصلی این مجموعه اجرای خود را آغاز می کند. در نمایش «خانه سیاه است» که به گفته دست اندرکارانش نمایشی در باب آثار، اشعار و زندگی فروغ فرخزاد است، علی قاجاری، محمدرضا شریفی، علیرضا شریفی، پونه قدیری، محمد امین پازوکی، هانیه بذرافشان، فاطمه موسوی، آرزو صرافرضائی، امیرحسین اسفندیاری، لیلا بروقه، المیرا حسنلو، فروغ درویش زاد، سوزان عمران، پارسا جوهری فرد، شکبیا رنجبر، مریم موسوی، کوثر نعمتی، محمد محنتی، آوا مهماندوست، رحمان اسماعیلی، پریسا حسین زاده، مبینا رحیمی، دالیا خندانی، فاطمه زهرا آقائی، شایان میرحسینی، مهران عبدی، پیام زمانی، پریناز بور، نرگس میرفتاح، ابوالفضل شاکری، افسانه زنگنه، فاطمه شیخلر و علی نعمتی و آرمیتا لطفی به عنوان بازیگر حضور دارند. محسن اردشیر نویسنده، طراح و کارگردان، مهدی کریم پور تهیه کننده، عبدالرضا شیبانی مشاور کارگردان، مسلم آئینی دراماتورژ و برنامه ریز، موسسه فرهنگی هنری جهان نمایش سکوت مجری طرح، سامان خلیلیان سرپرست گروه، افشین نبی پور طراحی حرکت، داود طهماسبی مدیر تولید، محسن اردشیر طراح صحنه و لباس، مجید ادرآکی طراح گریم، امیر محمد بهزادی موسیقی و افکت، محسن اردشیر طراح نور، سپیده موحدی صدا، محمود محمودپور اجرای دکور و آکسسوار، مسلم آئینی، محمود محمودپور، فاطمه موسوی، کیمیا شفیعی زاده گروه کارگردانی، جیران جلالی منشی صحنی، بابک صفری طراح پوستر و گرافیک، عمران هاشمی طراحی تیزر، محسن بیده مدیر تبلیغات، سید مهدی موسوی تبار طراحی گرافیک موشن، ری را حیدری عکاس، گروه آتلیه پریا و داود طهماسبی فیلمبردار، محمود محمودپور و ابوالفضل شاکری تدارکات هم گروه اجرایی نمایش «خانه سیاه است» را به عهده دارند. نمایش «خانه سیاه است» از روز یکشنبه اول اسفند ماه ساعت ۱۹ با مدت زمان ۶۰ دقیقه و قیمت بلیت ۷۰ هزار تومان در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه می رود.

نمایش «سقوط در گذشته» به صحنه می رود

نمایش «سقوط در گذشته» به نویسندگی و کارگردانی شکیبا علیزاده، از روز یکشنبه اول اسفند ماه ۱۴۰۰ در سالن شماره یک خانه نمایش مهرگان به صحنه می رود. به نقل از مشاور رسانه اثر، در خلاصه این نمایش به صورت مختصر آمده است: انسان هایی که در گذشته خطاهایی مرتکب شده اند، تاوان کارهایشان را در آینده پس می دهند... در این نمایش امیر پوریا مسعود نیا، سارا داغآغله، سجاد باقری و سارا جمالپور به ایفای نقش می پردازند. دیگر عوامل نمایش «سقوط در گذشته» عبارتند از: نوازنده ویولن: طنین چالاک، طراح پوسترو تیزر: علی سرمدی، مدیر روابط عمومی: پیام احمدی کاشانی، مشاور رسانه ای: پیام احمدی کاشانی و فرزاد جمشید دانایی، عکاسان: پیام احمدی کاشانی، فرزاد جمشید دانایی، لیلا محرم پور، فهیمه علی بیگی. نمایش «سقوط در گذشته» از روز یکشنبه ۱ اسفند ماه لغایت ۱۷ اسفند ماه ۱۴۰۰، ساعت ۱۷ در سالن شماره یک خانه نمایش مهرگان به روی صحنه خواهد رفت و علاقمندان می توانند برای تهیه بلیت به سایت تیوال و یا به گیشه خانه نمایش مهرگان به نشانی خیابان انقلاب، خیابان خارک، بن بست اول، پلاک ۵ مراجعه کنند.

سمیه قاسمی:

«روز اعتراف»؛

نمایشی که می‌کوشد نشاط اجتماعی ایجاد کند

محمد دانشور
m.daneshvar7777@gmail.com

هم‌زمان با برگزاری «جشنواره تئاتر فجر» که مهم‌ترین و بزرگ‌ترین رویداد نمایشی ایران محسوب می‌شود، نمایشی براساس تجربه‌ای شخصی؛ اما دراماتیک در «پردیس تئاتر تیتان» تماشاخانه اهورا به‌روی صحنه می‌رود که شاید آینده تمام‌نمای اجتماع ما باشد. درامی خانوادگی که گرچه ایده و بن‌مایه اصلی آن از نمایشنامه‌ای فرانسوی زبان الهام گرفته؛ اما چنان با سبک زندگی ایرانی درآمیخته که به‌واقع بازگوکننده خیلی از مشکلات نهاد خانواده در اجتماع ماست. نمایش «روز اعتراف» سومین اثر سمیه قاسمی در مقام کارگردانی تئاتر است که متن آن به‌قلم خود او نوشته شده و این روزها با شرایط سخت اوج‌گیری پاندمی و سویه آمیکرون، روی صحنه می‌رود. این اثر، فارغ از شرایط جامعه؛ فضای مفرحی پیش‌روی مخاطبین می‌گذارد و از حیث محتوا سعی دارد بخشی از مجادلات خانوادگی زوج‌های جوان در دوران شیوع کووید-۱۹ را بازگو کند. سمیه قاسمی؛ نویسنده کارگردان و بازیگر «روز اعتراف» می‌گوید: «این اثر، بر مبنای دل‌مشغولی‌های شخصی‌ام شکل گرفت. همواره به درام‌های خانوادگی که این روزها کمتر بدان‌ها پرداخت می‌شود، تعلق خاطر ویژه‌ای داشته‌ام. با شیوع پاندمی کرونا، سبک زندگی اجتماعی ما تغییر کرده و خیلی از زوج‌ها بدین واسطه دچار چالش‌های گوناگون شدند. در این نمایش سعی می‌کنم با نگاهی به فلسفه، مشکلات خانوادگی آن‌ها را ریشه‌یابی و سپس، آسیب‌شناسی را در ذهن مخاطب جاری و ساری کنم؛ اما کلید تمام مشکلات خانوادگی ما شاید به‌واقع پنهان‌کاری و دروغ باشد. این موضوع، خمیرمایه داستان نمایش است که به آن پروبال دادیم و قصه را مخاطب‌پسند کردیم. در شیوع و سبک اجرای این اثر سعی داشتیم نشاط اجتماعی ایجاد کنیم؛ پس با ژانرهای کمیک‌مواجه می‌شوید که سعی دارد راحت و بی‌تکلف بیان شود؛ زیرا خود قصه خود چالش‌های متعدد و گره‌های منحصربه‌فردی ایجاد می‌کند؛ بنابراین، فرم اجرای نمایش، رئال و ساده است». وی درباره طراحی نور، لباس و صحنه این اثر گفت: «بی‌تردید کار در تماشاخانه خصوصی، محدودیت‌های بسیاری می‌آورد. اگر در سالن دولتی این‌کار را روی صحنه می‌پردم از لحاظ نور و طراحی صحنه کاملاً متفاوت بود؛ اما در شرایطی که اکنون بلافاصله پس از اتمام نمایش، سالن باید در اختیار نمایش دیگری قرار گیرد و با توجه به بضاعت خطوط نور در تماشاخانه‌های بخش خصوصی، تنها سعی کردم با خلق فضای نشیمن، یک خانه را به مخاطب تداعی کنم؛ اما در لباس بازیگران و رنگ لوازم منزل از رنگ‌های شاد و جهنده به جهت شادابی بازیگر و تماشاچی استفاده کردم». وی درباره حضور مردم در سالن‌های نمایش، گفت: «در شرایطی اجرا می‌رویم که کشور مجدداً در وضعیت قرمز کرونایی قرار گرفته؛ با شرایط حاضر و شیوع کرونا نگرانی‌ها بیشتر شده و طبیعتاً دوستداران نمایش، رغبت کمتری برای حضور در سالن‌های تئاتر دارند؛ اما با توجه به گستردگی واکسیناسیون و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی، می‌توان به سالن‌های تئاتر رونق بخشید. رونق تئاتر، رونق دیگر صنایع هنری؛ از جمله سینماست و اگر تئاتر رونق خوبی داشته باشد، اتفاق‌های بهتری برای دیگر هنرها نیز رخ می‌دهد. استفاده از ماسک در تمام طول اجرا و تمهیداتی که از سوی گروه اجرایی انجام می‌شود، سبب بازگشت مخاطبان به سالن‌های نمایشی خواهد شد. در سالن نمایش ما نیز تب‌سنجی، ماسک و دیگر پروتکل‌ها دقیق انجام می‌شود و بین ستانسن‌های اجرا، سالن ضد عفونی می‌شود. ضمناً با ۵۰ درصد ظرفیت سالن، اجرا می‌رویم. تاکنون بیش از سه بار گروه اجرایی با هزینه تهیه‌کننده متعدد پروژه (پوریا دادفر) تست PCR منفی داده‌اند و جای هیچ نگرانی وجود ندارد». سمیه قاسمی در خاتمه اظهاراتش خطاب به تماشاگران نمایش گفت: «در شرایط اقتصادی کنونی جامعه و با اوج‌گیری کرونا، تلاش برای اجرای تئاتر، امری طاقت‌فرساست. با تمام مشکلات موجود، حاصل تلاش حداکثری گروهی، میوه‌ای ست رسیده و خوشمزه که طعم آن به دهان مخاطب نمایش، شیرین است. به بیانی، ما هنرمندان ناگزیر از مخاطبین فهمیم تئاتر هستیم. ما کمر همت بسته‌ایم تا ساعتی شما را شاد کنیم و با تولید اندیشه‌ای متعالی، شما را به فکر فرو ببریم».

بیا بار سفر بندیم از این...

آرش آبسالان
کارگردان و مربی بازیگری

پیشکسوت را بشنوی و حتما هم ذوق کنی و از قهقهه و دود سیگارشان دلت غنچ برود که چه سعادت‌تی که در فاصله چند متری‌شان هستی. اینها همه نشان ادب و احترام و مهم‌تر از همه نشانه تهرانی بودن بود. اداره تئاتر بیش از هر چیزی جایگاه «هیاوه‌های بسیار برای هیچ»‌ها بود. نمی‌گویم کارهای خوبی تولید نمی‌شد، نمی‌گویم رونق نبود، می‌گویم همه نمایش‌های ارزشمند، محصول آدم‌های کم‌صدا بود. با این همه، بدبختی آن که کلاه کج و پیپ و قهقهه و خاطره‌گویی پرمطراق مد اهل تئاتر بود و هر آن که طرف کله کج نمی‌نهاد و تند نمی‌نشست، کلاه‌داری و آیین سروری را بلد نبود. حسن حامد بلد که نبود، زورش را هم نداشت و همان سال‌ها به دهه ۳۰ زندگی‌اش نرسیده، له شد و رفت و گوشه گورستانی در مشهد آرام گرفت و دیگر یادی هم از او - جز در قلم هر از گاهی این و آن - نیست. سعید اما جان سخت‌تر بود.

حسن که رفت، گویی یار و همدم و شریک درد او رفته بود. راستش فکر می‌کنم با رفتن حسن، سعید چقدر باید ترسیده باشد؛ چون به‌زعم من هر دو یک درد مشترک بودند. گاهی که هم‌قدم می‌شدند، پیچ‌پچه‌هایی با هم داشتند که غریب می‌نمود. این را فقط از نگاه‌های دور و گاهی سکوت‌های طولانی‌شان می‌شد فهمید و وقتی موقع خداحافظی دست یکدیگر را می‌فشردند. چیزی میان‌شان بود که میان هیچ‌یک از ما با حسن نبود. با این همه، سعید ماند و مقاومت کرد. اگر تئاتر نشد، قصه نوشت و اگر چاپش نکردند، برای دل‌مان شعر سرود؛ ولی سرانجام او هم رفت.

حالا فاز سوم آغاز شده است؛ فازی که مراسم یادبود بگیریم و مدتی چند صفحه‌ای چاپ شود و یکی، دو محفل کوچک و «حالا ببینیم او که بود!» این فرمول جامعه مولد فرهنگ این مرزوبوم است؛ خوش‌به‌حال جامعه مصرف‌کننده!

ما بیمار بودیم سعیدجان! ما بیماریم سعیدجان و ما بیمار خواهیم ماند. سلام مرا به حسن برسان و بگو رفتن تو و امثال تو گوشت مرا و امثال مرا تلخ کرده است و هر خط این نوشته یک دهه و هر واژه‌اش یک سال زندگی ماست و بگو دریغ که هنوز هم صدای قهقهه و آهن و تلب و خاطرات مستانه بی‌داد می‌کند.

سعید تشکری را از سال‌های دور می‌شناسم. وقتی که ۱۳ سالم بود و تئاتر را زیر نظر حسن حامد در هلال احمر مشهد شروع کردم. سعید مسئول یا عضوی از گروه تئاتر حوزه هنری بود و «حالا فکر می‌کرد کی هست!» دهه ۶۰ بود و فضای هنری هنوز در تب‌وتاب انقلاب و پاک‌سازی و آن وسط‌ها

هم تسویه حساب‌های شخصی بود که من زیاد سردر نمی‌آوردم. باین همه در آن هیاوهی آدم‌بزرگ‌ها چیزی مدام می‌شنیدم؛ «حالا فکر می‌کنه کی هست!». شرایط به‌شکلی بود که اگر کسی در جشنواره‌ای در تهران جایزه‌ای می‌گرفت یا مقامی می‌آورد، باید می‌گفت: «ببخشید که جایزه را به من دادند». بعدها فهمیدم این فقط اوضاع مشهد نبوده است؛ همه شهرستان‌ها درگیر چنین نگاه بخیلانه‌ای بودند. وقتی این موضوع را فهمیدم که پایم به تهران باز شد و با موج مهاجران دیگر شهرها مواجه شدم. من به‌واسطه قبولی دانشگاه به تهران رسیدم اما حسن و سعید کوچک کردند؛ کوچی که لاجرم بود.

تهران اما حکایت دیگری داشت؛ «حالا ببینیم کی هستی!». خوب به یاد دارم تئاتر پررونق شهرستان‌ها با همین موج مهاجرت‌ها کم‌رونق شد. شیراز، اصفهان، گرگان و دیگر شهرهایی که بی‌بروبرگرد در هر جشنواره‌ای جایزه‌ها را درو می‌کردند، اندک‌اندک چراغ تئاترشان کم‌سو شد. گویی هر کسی که پشت سرش گفتند «حالا فکر می‌کنه کی هست!» آدم حسابتی‌تر بود که جای خالی کوچش تا یکی، دو دهه بعد پر نشد و راستش را بخواهید هنوز هم مانند دهه ۶۰ پر نشده است.

تهران جای جنگ بود و اول از همه باید آداب معاشرت و خلق‌وخوی تهرانی بودن را ثابت می‌کردی تا انگ شهرستانی نخوری! هرچه تهرانی‌شدنت را بیشتر می‌کردی، گردن کج شهرستانی‌ات صاف‌تر می‌شد. سالن تمرینت گوشه دنجی بود و میز کنج آبدار خانه اگر خالی بود، جای تو بود تا در فاصله‌ای مؤدبانه از دور بنشین و صدای بم و آهن و تلب فلان

قطب‌الدین صادقی: مخالف رقابتی بودن جشنواره تئاتر فجر هستم

موضع‌گیری وجود داشته باشد. ما باید هنری عمل کنیم اما در چهارچوب حادثه تاریخی بزرگ کار می‌کنیم و این برای گروه‌های خارجی مساله ساز شده است. صادقی درخصوص تاثیر حضور چهره‌های سرشناس در جشنواره تصریح کرد: در جشنواره‌های بزرگ حقه‌های تجاری مهم نیست، مهم فرهنگ، هنر و خلاقیت است نه برد مادی اش در حالیکه زندگی‌ها در همه ادوار درحال حاضر پول محور شده است. هیچ کشوری در دنیا این میزان پول زده و مادی نیست. چهره حقه‌ای مادی و تجاری است تا کار فروش داشته باشد. جشنواره که جای فروش بیشتر و کسب درآمد بیشتر نیست. برخورد ما با جشنواره قبل از هر چیزی باید برخوردی هنری باشد جشنواره از فستیوال، جشن و ضیافت می‌آید وقتی که فرصت می‌کنید تا مدار زندگی روزمره را در هم بشکنید، سعی می‌کنید دستاورد‌های بزرگ هنری را به دست بیاورید چیزی که به فرهنگ و فرهنگ نمایش کمک کند و شایستگی‌های ما را بیشتر و بهتر نشان بدهد نباید به فکر تبلیغ سیاسی یا کسب درآمد باشیم اگر این مفاهیم جشنواره از پایه اشتباه خواهد بود.

او در پایان گفت: جشنواره جای عرضه آثاری است که هنرمندان واقعی با تجربیات تازه دستاوردی به این فرهنگ اضافه می‌کنند. از نظر من حتی مسابقه هم نباید باشد و جایزه داشتن این جشنواره غلط است، هیچ جشنواره‌ای از ۱۹۷۰ در اروپا جایزه‌ای ندارد به این دلیل که هنر و تئاتر به دنبال آشتی و دوستی است، مسابقه و بردن جایزه به جای دوستی فضای دشمنی را تشویق می‌کند. در شهرستان‌ها کسانی که دوم می‌شوند کسر دشمنی بر علیه اولی می‌بنند و فضای نفرت ایجاد می‌شود. در حالیکه فضا نباید سیاسی، رقابتی و پولی باشد بلکه باید فرهنگی باشد. من زمانی که دبیر جشنواره‌ای در کردستان شدم به کل جایزه را حذف کردم و گفتم در دنیا جشنواره‌ها به این صورت است.

دسته بندی‌ای ندارد در حالیکه در هیچ کجای دنیا به این صورت نیست. او افزود: در قدم اول باید تعریفی واحد و نیرومند ارائه دهیم و براساس آن آثار را بپذیریم دوم اینکه امروز جشنواره بسیار شلوغ شده است، من به یاد دارم که در یک سال ۲۲۰ نمایش حضور داشتند و نمی‌شد تمام کارها را دید. نمایشی که می‌توانست ده بار اجرا شود یک بار با دویست تماشاگر دیده می‌شد در حالیکه کارهایی ارزنده‌ای از خارج آمده بودند و دارای ارزش‌هایی بودند. من بارها گفته‌ام بیست اثر درخشان ایرانی به همراه بیست اثر درخشان خارجی می‌تواند ارزش کیفی جشنواره را بالا ببرد و قدرت تاثیرگذاری آن بر آینده تئاتر ایران بهتر است.

این مدرس تئاتر درباره عملکرد جشنواره تئاتر فجر بیان کرد: امروز جشنواره معنایی سیاسی پیدا کرده است و بسیاری از گروه‌های خارجی شرکت نمی‌کنند و اگر هم شرکت می‌کنند زمانی که به کشور خودشان بر می‌گردند، مصاحبه‌های توهین آمیزی بر علیه ما انجام می‌دهند متأسفانه شرایط به گونه‌ای نیست که روابط هنری سالمی بدون

قطب‌الدین صادقی بازیگر، کارگردان نویسنده و مدرس تئاتر که آثار ارزشمندی چون "کلاه پهلوی"، "کیف انگلیسی"، "معمای شاه" را در کارنامه اش دارد درخصوص اعتبار جشنواره تئاتر فجر به خبرنگار گروه فرهنگ و هنر گفت: قطعاً اعتبار یک جشنواره چهل ساله را دارد که تا به اینجا به جا مانده است، کسانی که در این جشنواره حضور داشته‌اند و با جوایزی که برده‌اند به موقعیت بهتر و برتری در تهران و شهرستان‌ها دست پیدا کردند.

این کارگردان تئاتر درخصوص توقعات از جشنواره تئاتر فجر اظهار داشت: این جشنواره باید یک تعریف واحد و درستی داشته باشد اما امروز جشنواره فجر تعریفی ندارد در حالیکه تمام جشنواره‌های دنیا تعریف مشخصی دارند. تمام جشنواره‌های تجربی و دانشجویی و کودک و نوجوان براساس تعریفی شکل گرفته است اما جشنواره فجر تعریفی ندارد و براساس حادثه‌ای سیاسی بوجود آمده است که آن هم جشن انقلاب است و مشخص نیست باید چه چیزی عرضه کند، معلوم نیست تئاتری ملی یا جهانی است. جشنواره تئاتر فجر در انتخاب آثار هیچ محدودیت و

روایتی از یک مجادله خانوادگی در این روزگار

این اثر توضیح داد: نمایش رئالیته‌ای کمیک است و در شیوه اجرا فرم و پیچیده‌گی خاصی ندارد. روایت سعی دارد راحت و بی‌تکلف بیان شود چرا که خود قصه خود چالش‌های متعدد و گره‌های منحصر بفردی عنوان می‌کند. بنابراین فرم اجرای نمایش رئال و ساده است. این بازیگر و کارگردان تئاتر با اشاره به تفاوت اجرای نمایش در سالن خصوصی گفت: اگر در سالن دولتی این نمایش را به روی صحنه می‌بردم از لحاظ نور و طراحی صحنه کاملاً متفاوت بود اما در شرایطی که اکنون بلافاصله پس از اتمام نمایش، سالن باید در اختیار نمایش دیگری قرار گیرد و با توجه به بضاعت خطوط نور در تماشخانه‌های بخش خصوصی فقط سعی کردم با فضای نشیمن، یک خانه را تداعی کنم. اما در لباس بازیگران و رنگ لوازم منزل از رنگ‌های شاد و جهنده به جهت شادابی بازیگر و تماشاجی استفاده کردم. سمیه قاسمی در پایان خطاب به تماشاگران تئاتر گفت: در شرایط اقتصادی کنونی جامعه و با اوج‌گیری پاندمی کرونا، تلاش برای اجرای تئاتر امری بس طاقت فرساست. با تمامی مشکلات موجود حاصل تلاش حداکثری گروهی، میوه‌ای سست رسیده و خوشمزه که طعم آن به دهان مخاطب تئاتر بسا شیرین است. به بیان دیگر ما هنرمندان ناگزیر از مخاطبین فهمیم تئاتر هستیم.

کارگردان نمایش «روز اعتراف» درباره این تئاتر گفت: این نمایش نگاهی جامعه‌شناختی به ریشه مشکلات اجتماع دارد تا جایی که به روان‌شناسی تازه‌ای از مشکلات خانواده و از هم گسیختگی نهاد خانواده می‌رسد. این واقعه در شرایط شیوع پاندمی شکل می‌گیرد و تلخی واقعه نیز به وسیله طنز موقعیت تلطیف می‌شود.

به گزارش ایسنا، نمایش «روز اعتراف» سومین اثر سمیه قاسمی در مقام کارگردانی تئاتر است که متن آن به قلم خود او نوشته شده و این روزها با توجه به شرایط اوج‌گیری پاندمی کرونا و سویه اومیکرن روی صحنه می‌رود. این نمایش فارغ از شرایط جامعه، فضای مفرحی پیش روی مخاطب خود گذاشته و سعی دارد تا بخشی از مجادلات خانوادگی زوج‌های جوان در دوران شیوع کووید ۱۹ را بازگو کند.

نویسنده و کارگردان نمایش «روز اعتراف» درباره درونمایه اصلی این نمایش گفت: روز اعتراف یک کمدی مفرح خانوادگی است که نگاهی جامعه‌شناختی به فلسفه و ریشه مشکلات اجتماع دارد تا جایی که به روان‌شناسی تازه‌ای از مشکلات خانواده می‌رسد. واکاوی می‌کند که یک اعتراف چگونه باعث از هم گسیختگی نهاد خانواده شده و در پی آن یک اجتماع را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. این واقعه در شرایط شیوع پاندمی شکل می‌گیرد و تلخی واقعه نیز به وسیله طنز موقعیت تلطیف می‌شود.

سمیه قاسمی ادامه داد: همواره درام‌های خانوادگی برایم از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند و در این نمایش هم سعی داشتم در قالب درام، پنهان کاری و دروغ را که کلید فروپاشی نهاد خانواده است نکوهش کنم و پیامدهای آن را از زاویه‌ای دیگر برای مخاطب خود بازگو کنم.

کارگردان نمایش «روز اعتراف» درباره شیوه و سبک اجرای

عدم واریز حتی یک ریال برای انجمن های هنرهای نمایشی استان ها

رئیس انجمن هنرهای نمایشی خوزستان گفت: حتی یک ریال از مبالغ تفاهم نامه های انجمن های هنرهای نمایشی استان ها واریز نشده است.

محمد یاقوت پور اظهار کرد: این مساله کار را برای حمایت از گروه های پرشمار نمایشی و برای انجمن هنرهای نمایشی خوزستان بسیار سخت کرده است.

وی تصریح کرد: متاسفانه میزان حمایت و توجهی که شایسته میزان موفقیت در تئاتر استان خوزستان است صورت نمی پذیرد.

یاقوت پور ادامه داد: این در حالی است که تئاتر استان ها تئاتری بستر ساز برای هنر کشور است و همواره هنرمندان ارزشمند بسیاری را به جامعه هنری کشور و از جمله تلویزیون و سینما معرفی کرده است و استان خوزستان نیز از این حیث همواره سرآمد بوده و هست. رئیس انجمن هنرهای نمایشی خوزستان خاطر نشان کرد: هر چند شاید وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی در ریز مسایل حمایتی از تئاتر استان ها نباشد اما باید با سینه های پر درد خدمت ایشان عرض کنم که متاسفانه تا به امروز که در اسفند سال ۱۴۰۰ هستیم به رغم قول و قرارهای بسیار مرکز هنرهای نمایشی کشور هیچ گونه حمایت مالی از انجمن های هنرهای نمایشی استان ها صورت نگرفته است.